

DOBRY PASTYŘ

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 16 / ČÍSLO 4 / PROSINEC 2012

**SLÁVA NA VÝSOSTECH BOHU
A NA ZEMI POKOJ
MEZI LIDMI ...**

BŮH V NICH MÁ ZALÍBENÍ.

Vánoční úvodník

„Dnes se vám ve městě Davidově narodil Spasitel - váš Mesiáš a Pán. A toto vám bude znamením: najdete děťátko zavinité do plenek, ležící v jeslích.“ Lk 2,11-12

Tato slova pronesl anděl k pastýřům, kteří pobývali poblíž Betléma pod širým nebem a drželi hlídky u svého stáda. Stalo se tak v době, když se narodil Ježíš. Najednou se před nimi objevil Hospodinův anděl a ozářila je Hospodinova sláva. Spatřili jej a hrozně se vyděsili. Anděl k nim promluvil a oni slyšeli, jak říká: „Nebojte se! Hle, zvěstuji vám velikou radost pro všechny lidi.“ A dále jim řekl, že se narodil Spasitel a dal jim i rady, jak a podle čeho jej mají hledat. A pastýři si řekli: „Pojďme do Betléma!“ A skutečně šli! „Pospíšili si tedy a když přišli, našli Marii, Josefa i děťátko, ležící v jeslích.“ Potom, když se vrátili, oslavovali a chválili Boha, že slyšeli a viděli všechno tak, jak jim bylo řečeno.

Bylo v čase, kdy se narodil Ježíš, v době, kdy se začaly dít všechny ty úžasné věci, které můžeme číst v Bibli, jednodušší přijímat Boží slovo, poslechnout to, co má pro nás Bůh připraveno? Měli lidé problémy s tím, aby se podřídili Božímú plánu? Ano, bylo to jistě snažší, protože lidé mohli na vlastní oči Ježíše vidět, slyšet to, co říká, vidět jeho činy. Také již z vyprávění slyšeli o andělech a zázracích, které se tenkrát hodně vyprávěly a skutečně se děly, stačilo být jednoduše v místech, kudy

chodil Ježíš. Lidé byli ve středu dění a všude se o tom mluvilo, o tom všem, co nám dnes připadá neuvěřitelné.

Dnes je opravdu těžší zaslechnout Boží slovo, uslyšet v tom šumu povinností, nutností a zájmů ono jemné volání, které se nás snaží vést po lepší cestě, k užitečnějšímu životu a spokojenosti duše. Přesto, že čteme Bibli, že jsme připraveni naslouchat Duchu svatému a naše víra je upřímná, je naše nitro rozptylováno a máme pocit, že k nám Bůh nemluví. Ale je to opravdu tak? Asi by nás zaskočilo, kdyby se před námi najednou objevil anděl a pravil: „Nebojte se! Hle, zvěstuji vám velikou radost pro všechny.“ Přesto bychom asi tak jako ti pastýři vyslechli andělovu zprávu a neváhali splnit to, co nám Bůh sděluje. Patrně asi poté, co bychom odložili nákup na později či rychle koupili to nejdůležitější, zajistili vyzvednutí dětí ze školy, domluvili u babičky hlídání, omluvili se v práci pro neodkladnou záležitost a zabezpečili byt... Pokud nevidáme anděly, kteří by k nám promlouvali, je jistě těžší uvědomit si a rozlišit volání Boha, je těžké zaslechnout jeho hlas; potom záleží pouze na naší víře.

Až budeme v rodinném kruhu prožívat vánoční čas, vzpomeňme na ony pastýře, kteří neváhali a poslechli slovo, které jim vzkázal Bůh. A vzpomeňme nejen na ně, ale na celý ten čas, kdy Bůh řídil narození našeho Pána, když jeho rodiče poslal kvůli sčítání lidu do města Davidova. Na Boží ochranu před králem Herodesem, když se ve snu zjevil jeho poslům a přikázal jim, aby se již ke králi nevraceli. A také, když k Josefovi promluvil, aby kvůli Ježíši utekl se svou rodinou do bezpečí Egypta. Všichni tito lidé nepochybovali o slovech Boha a vykonali, co jim bylo řečeno.

Snažme se i my naslouchat a důvěřovat Bohu a Duchu svatému. Snad i v dnešní uspěchané době zaslechneme, co nám chce sdělit, kde nás chce mít.

*Požeňnané svátky vám za redakci DP přeje
Petr Malík*

Adventní a vánoční program v evangelickém kostele na Husově náměstí

2. 12.	1. adv. neděle	9.45 16.00	bohoslužby s VP 1. adventní koncert
3. 12.	pondělí	17.00	ekumenické modlitební setkání v Armádě spásy
4. 12.	úterý	18.00	adventní večer s hostem - br. f. Jan Lukáš z Opavy
9. 12.	2. adv. neděle	9.45 16.00	bohoslužby 2. adventní koncert
11. 12.	úterý	18.00	adventní večer s hostem - Tomáš Sedlák B. Th. (kaz. CASD Krnov)
16. 12.	3. adv. neděle	9.45 16.00	bohoslužby 3. adventní koncert
18. 12.	úterý	18.00	adventní večer s hostem - br. jáhen Radek Hanák (Fs ČCE Odry)
23. 12.	4. adv. neděle	9.45 16.00	Dětská vánoční slavnost 4. adventní koncert
24. 12.	pondělí	22.30	Štědrý den - Půlnoční bohoslužba
25. 12.	úterý	9.45	Boží hod vánoční - bohoslužba s vysluhováním VP
30. 12.	neděle	9.45	Bohoslužby na poslední neděli v roce 2012
31. 12.	pondělí	17.00	Silvestrovské přátelské posezení na konci roku
6. 1. 2013	neděle	9.45	Novoroční bohoslužba na Tři krále s VP

Mládežnické bohoslužby

Po dlouhém čase jsme se jako mládež domluvili na „Mládežnické bohoslužbě“, kterou jsme uskutečnili v neděli 21. 10. Pojali jsme ji lehce netypicky. Především jsme se do ní zapojili všichni, a to jak klasickým oznámením, modlitbami a posláním, tak také dvěma „kázáními“, tedy spíše zamyšlenými, které jsem si s Alešem připravila na blahoslavenství. O chvály a kulturní vsuvky se nám postarala skupina Angles. Po bohoslužbách jsme si ještě připravili pro všechny „pozdní snídani“. Největší dík za organizaci patří panu faráři Rosickému a také skupině Angles. Jsem Bohu vděčná za jeho vedení, a že mohl působit i skrze nás mladé.

Úvaha z mládežnických bohoslužeb přednesená v neděli 21. 10. 2012

Vážené sestry a bratři,
ráda bych se dnes s vámi podělila nejen o své myšlenky, ale především o vizi Ježíše Krista. Spolu s Alešem jsme se zaměřili na blahoslavenství. Aleš na jedno z Bible, přímo řečené Ježíšem, já zase na novější, které je přisuzováno Josefovi Follietovi, italskému knězi, který žil ve 20. století.

Slovo blahoslavený vychází z řeckého makarios (blažený, šťastný) - jedná se o určitý pozdrav nebo gratulaci. V latině je blahoslavený člověk označován slovem beatus (šťastný). Blahoslavenství jsou ústřední částí tzv. Kázání na hoře, objevující se v Matoušově a Lukášově evangeliu. Toto označení vzniklo podle prvních slov Matoušovy 5. kapitoly: „Když Ježíš spatřil zástupy, vystoupil na horu ... , a učil je.“ Podle Slovníku biblické kultury (EWA) prohlašuje Ježíš „slavnostními a zdánlivě protismyslnými výroky“ za blažené ty, které mají lidé za nešťastné nebo předem odsouzené k neúspěchu. Příkladem uvedu jedno známé blahoslavenství: „Blahoslavení ti, kdo jsou pro spravedlnost pronásledováni, neboť jejich je nebeské království.“ Kdo jsou tedy

blahoslavení? Ježíš tak oslovoval učedníky. Ty, kteří přijali jeho výzvu ho následovat, která je učinila chudými, ohroženými a hladovými. Blahoslaví je ne proto, že mají nedostatek nebo proto, že se všeho zřekli. Postačujícím důvodem je výzva a zaslíbení, pro které se vydali cestou následování, i za cenu nouze a odříkání. Bonhoeffer říká, že „objektivní nedostatek a osobní strádání mají společný základ v Kristově výzvě a zaslíbení. Nemají samotnou hodnotu ani si nemohou samy o sobě činit nárok na člověka.“ Tento výklad jsem čerpala z jeho knihy Následování, která se zabývá výkladem Kázání na hoře. V konečném důsledku je blahoslavenství více než jen náboženská jistota či emoční euforie. Je to požehnání, založené na odvaze uskutečňovat nové lidství a mravně prosperující společnost. (časopis Protestant)

Blahoslavenství, které jsem si od Follieta vybrala, zní: „Blahoslavení ti, kteří umí mlčet a poslouchat, neboť oni se naučí novým věcem.“ Jinak řečeno, nejen poslouchání, ale i plnění toho, co od nás Bůh očekává, nás posiluje ve víře a učí nové moudrosti. A to jediné, co po nás chce, je obecné rovině, a to tak, že ten, kdo má otevřené srdce a dokáže druhému naslouchat, může se od něj leccemus přiučit. Zdá se mi ale, že v dnešní uspěchané době málo nasloucháme a komunikujeme, nemáme na druhé čas, nebo lépe řečeno, neumíme si ho na ně udělat. Když někoho potkáme, sotva se stačíme zeptat jak se má, a po často krátké odpovědi prcháme zase v davu za svými povinnostmi a zájmy pryč. Stačí nám to. Máme starostí plnou hlavu, natož se s kdekým ještě vybavovat. Přitom takovým rozhovorem bychom mohli hodně získat. Vyslechnout radu, slyšet jiný pohled na vzniklý problém, zjistit nový poznatek a další. Žalostná je i situace u mladých lidí a dětí, kterým se prostě nechce komunikovat či poslouchat rodiče, natož naslouchat prarodičům, kteří jsou plni zkušeností, které v

průběhu svého života nasbírali a kterými mohou svá vnoučata obohatit. Ta pak nevědomky o tyto poklady přicházejí a pak se stává, že v dospělosti řeší všechno po svém a s jistými riziky. Samozřejmě ne všechno, co slyšíme, je pravdivé a pro nás prospěšné. O tuto moudrost ale smíme prosit našeho Pána. (?)

Poslouchat a zároveň vnímat je pro některé lidi těžké. Nedivím se především těm, kteří jsou ve svém zaměstnání dennodenně v kontaktu s jinými lidmi, protože je to velmi psychicky náročné. A když takový člověk přijde po práci domů, určitě nebude tak sdílný, jako spíše jen přítomný. Tedy bude slyšet, co mu kdo říká, ale ne pořádně vnímat či pamatovat si to. Totéž může platit pro všechny velmi zaneprázdněné. Takovým případem jsem i já. Často mě práce do školy či čtení nějaké knížky tak pohltí, že nevnímám, co mi kdo říká, jen nepřítomně s občasným „jo“ přikyvuji. Pak nastane fáze, kdy se mnou není konkrétně třeba maminka spokojená, protože jsem nevyzehnila a nevynesla odpadky, a tak to musela udělat sama. Taky se vám podobné věci stávají? Tento příklad snad nebyl tak špatný, horší by bylo, kdybych neslyšela volání o pomoc (kdyby se mamince něco stalo) či urychleně něco neudělala s ucházejícím plynem v kuchyni.

Proč naslouchat? Myslím si, že právě při tom dokazujeme, jak nám na druhých záleží a zároveň tím plníme jedno Boží přikázání - miluj svého bližního jako sebe samého. Bližními by měli být nejen lidé nám blízcí, ale i vzdálení (ať už v názorech či jiných věcech) a cizí, kteří nám v určitých situacích vstoupí do života. Bůh miluje všechny bez rozdílu, i my bychom se měli snažit o to usilovat. Nemít předsudky je ale mnohdy těžké. Když se nám prostě někdo nelíbí z jakéhokoli důvodu, neměli bychom ho za to zatracovat a nevšímat si ho. Bůh nás miluje takové, jací jsme, i s našimi chybami, ale přeje si, abychom se snažili být lepší. Jsme přece označováni za Boží děti.

Proč poslouchat (tedy konat to, co se po

nás chce)? Pro dítě je to většinou výchovné a dobré do budoucna, i když o tom neví a často se tomu vzpírá. My dospělí ale taky neradi posloucháme, raději si všechno děláme podle svého. Proč tedy poslechnout Ježíšovu výzvu: „následujte mě“? Protože jiná cesta nevede. Jedině ta do záhuby. A opravdu Ježíše následujeme? Stačí chodit do kostela?

„Potom svolal zástup se svými učedníky a řekl jim: „Chce-li někdo jít za mnou, ať se zřekne sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mne.“ Mk 8,34

Sám Ježíš ustanovil 4 předpoklady, které musíme splnit, chceme-li ho následovat, a to ochotu a vůli ho následovat (rozhodnutí se pro to), sebezapření (zřící se některých věcí a osob, zřící se vlastního já, Ježíš má být pro nás prioritou, má žít skrze nás), přijetí kříže (symbol naší smrti, neboť Ježíš za nás na kříži zemřel, máme tedy pro svou víru denně snášet to, co Ježíš - posměch a potupu) a následování (jsme se všim seznámení, připravení „trpět“ pro Ježíše, schopni odpouštět a v následování vytrvat, nemít strach).

My pak, co jsme se již za Ježíšem vydali a snažíme se ho následovat, měli bychom tak činit upřímně a opravdově. Nestačí jen začít následovat Ježíše Krista. Je třeba pokračovat „až do samého konce“.

Bc. Ludmila Lukášová

Tři kazatelé jeli společně autem, a ten, který řídil, nedokázal vybrat zatáčku, tak skončili v příkopě. A když vystoupili a snažili se vymyslet, co dál, zastavil u nich podroušený řidič a volal: „Haló, jste celí?“ „Ano, ano,“ uklidňoval ho jeden z kazatelů. „Ježíš je s námi.“ Opilec se nad tím zamyslel. „Hele, neměl bych ho radši vzít k sobě do auta? Vždyť vy ho zabijete!“

Co je před námi? (Rudolf Bubik)

Nedávno se mi dostala do ruky studie, ve

Podle tvrzení některých autorů bude v prosinci roku 2012 konec tohoto světa. Podívejme se raději, co říká Písmo: V přírodě budou velká zemětřesení a v mnoha zemích hlad a mor, hrůzy a veliká znamení z nebes (L 21,11), což můžeme sledovat už dnes. Dále se dozvídáme, že Pán Ježíš přijde pro svou nevěstu. Kdy to bude? To nikdo neví, ani andělé, ani Syn, jen Otec. Víme jen, že přijde jako zloděj v noci, kdy to nikdo nebude vědět ani čekat.

O druhém příchodu Ježíše Krista můžeme číst: „*Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živi, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem.*“ (1 Te 4,16-17)

Na jiných místech čteme, že zhruba v téže době se na této zemi objeví člověk, kterého Bible nazývá Antikristem. Bude vládnout zhruba sedm let jako celosvětový diktátor. Jan ve Zjevení dále uvádí, že v této době budou na zem dopadat strašné rány a katastrofy, během kterých zahynou miliardy lidí.

V Písmu se dále dozvídáme, že po sedmi letech vlády Antikrista přijde Pán Ježíš i se svou nevěstou (v té době už manželkou), aby vládu Antikrista ukončil. Satan a jeho démoni budou na tisíc let svázáni a nastane tisícileté

království Ježíše Krista na této zemi. Nakonec bude poslední soud - a jak nám říká Bible, země, na které dnes žijeme, i nebesa, která dnes vidíme, budou zničeny a Bůh stvoří nové nebe a novou zemi, na které s ním budeme žít navěky. (Popis naší budoucnosti uvádím velmi zkráceně. V knize „Slavná budoucnost Božího lidu“ o tom píšu mnohem podrobněji.)

Takže když toto všechno znám a vím, že Bible je pravdivá, tak každá věštba, že v roce 2012 bude konec, je vedle, neboť Pán Ježíš si pro svou nevěstu ještě nepřišel. Je sice pravda, že se doba Antikristova rychle přibližuje, ale nevíme, kdy k ní dojde.

Existují ovšem ještě další otázky, které člověku vyvstanou, když čte různá pojednání o konci světa. Jak je možné, že lidé před staletími poměrně přesně vystihli, co se bude dít ke konci doby? Že by démoni znali budoucnost? To ďábel přece neví.

Při jedné modlitbě jsem položil svému nebeskému Otci otázku, odkud to tedy ti věštcí vědí, a dalo by se říct, že se poměrně střetují. Dostal jsem následující odpověď: „Ano, ďábel a démoni nevědí, co nastane v budoucnu, ale uvědom si, že tady byli v době Noeho a v době Lota a viděli, co se dělo. A když Pán Ježíš řekl, že jako bylo ve dnech Noeho a Lota, bude ve dnech Syna člověka, a oni Písmo znají, není pro ně těžké svým služebníkům mnohé zjevit.“

Ano, toto je pravda, ale jen částečná, neboť Pán Ježíš řekl slovo „jako“. Tím ukazuje na podobnou situaci, ne přesně stejnou. Proto je-li vaše jméno napsáno v Knize života a Ježíš Kristus je skutečně vaším Pánem, vezměte vážně jeho radu: „*Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.*“ (L 21,28) Uvědomte si, že všechno nasvědčuje tomu, že On už je blízko. A proto zaměřte svou pozornost raději k tomu, zda jste připraveni se s ním setkat. Pokud ano, pak s radostí očekávejte, že Ježíš brzy přijde.

Autor - Rudolf Bubik - je emeritním biskupem Apoštolské církve. --- Převzato z časopisu Život víry 11/2012 www.zivotviry.cz

Vyjádření synodní rady ČCE k vývoji ve společnosti

Se znepokojením v těchto dnech sledujeme politickou situaci v naší zemi. Zdá se, že česká politika se dotkla dna – morálně i odborně. Dno je odkryto a to umožňuje, aby se na českou politickou scénu vrátila skupina lidí, jejichž předchůdci zničili kulturu a školství, potlačili iniciativu, převrátili morální hodnoty, vztahy mezi lidmi a zničili mnoho životů.

Nechceme kádrovat a určovat, kdo může za to, že se česká demokracie po 23 letech dostává do potíží. Obecně lze říct, že je to lidská nenasytost, jež se usadila ve vlivných politických stranách, které mají demokratický program. Možná také slábnoucí ekonomika, která lidem v zemi částečně snižuje blahobyt a vážně ohrožuje skupiny s nejnižšími příjmy a lidi s postižením.

Nemůžeme se smířit s tím, že ve většině krajských rad sedí členové KSČM. Výsměchem je, že v některých krajích se mají členové této strany starat o resort školství a kultury, tedy o hodnoty, které minulý komunistický režim záměrně ničil a způsobil tak nenapravitelné škody.

Těžko se smírujeme se skutečností, že komunisty přizvala k moci ČSSD, strana, kterou mnozí členové naší evangelické církve

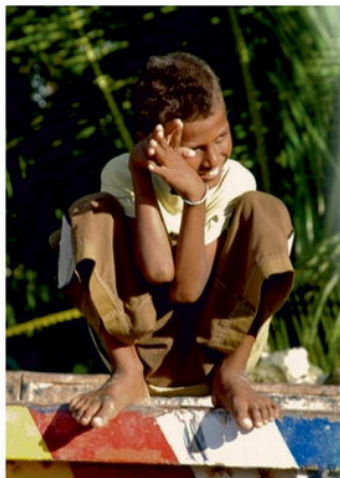
v důvěře volí. Některé hodnoty, které má ČSSD v programu, jsou totiž biblické, a proto pro křesťany důležité: péče o potřebné, nemocné, handicapované, chudé, vyloučené na okraj společnosti. Spolupráce ČSSD s KSČM, stranou, která v minulosti těmito hodnotami opovrhovala, činí tento program ČSSD nevěrohodný.

Nezapomínejme na neblahou minulost naší země a jednejme tak, abychom nepromarnili svobodu a všechny její dary.

Děkujeme všem, kteří budují v naší zemi občanskou společnost, zapojují se do aktivit, kteří zápasí o poctivost v politice i v ekonomickém životě, pomáhají potřebným, ohroženým a postiženým, jednájí odpovědně vůči krajině a věnují se výchově a vzdělávání.

Jsmo přesvědčeni, že sebevědomá, aktivní a pestrá společnost, která se skládá z odpovědných lidí, je schopna se bránit recidivě totality a směřovat k demokracii.

*Joel Ruml (synodní senior),
Daniel Ženatý (1. náměstek synod. seniora),
Pavel Kašpar (2. náměstek synod. seniora),
Lia Valková (synodní kurátorka),
Pavel Stolař (1. náměstek synod. kurátorky),
Eva Zadražilová (2. náměstkyně syn. kurátorky)*

Setkání s misionáři

Jakubem a Barčou Pszczolkovými
(jihovýchodní Asie)

neděle 2.12.2012 v 15:00

sál Tesaloniky, Jesenická 52,
Bruntál (bývalé Seliko)

Křesťanské sdružení Tesalonika
www.tesalonika.sceav.cz, 608 623 235

Moravští bratři v polárních oblastech

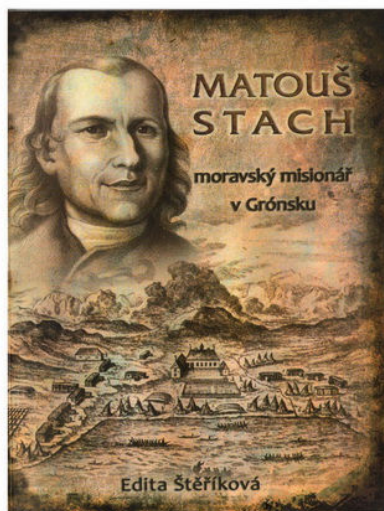
Ve dnech 19. - 21. října 2012 se konala v Suchdole nad Odrou již 6. mezinárodní konference historicko - vlastivědné společnosti Moravian, jejímž úkolem je připomínat naši i světové veřejnosti historický křesťanský odkaz obnovené Jednoty bratrské. Tato církev po svém znovuoobnovení v Saském exilu díky zbožnému hraběti Mikuláši Ludvíku Zinzendorfovi vyslala do mnoha zemí světa (Afrika, Indie, Rusko, Surinam, Panenské ostrovy, Severní Amerika, ale také Grónsko, nebo Labrador) své misionáře, díky jejichž působení vznikly na mnoha místech světa misijní stanice a později i sbory, které leckde působí dodnes pod názvy Unitas Fratrum (Jednota bratrská), Bruder Moravian Church v angl. mluvících zemích, Iglesia Morava ve španělsky mluvících anebo Kanisa La Moravian v Africe. Moravští bratři, kterých je ve světě asi jeden milion, mají dokonce v Betlehemu (USA) i vlastní univerzitu. Pro oživení paměti: Obnovená Jednota bratrská navázala na tu starou (se kterou se loučil J. A. Komenský ve svém díle: „Kšaft umírající matky Jednoty bratrské“) tím, že vnuk J.A. Komenského Daniel Arnošt Jablonský ordinoval v r. 1735 Suchdolana Davida Nitschmana - „Tesaře“ - prvním biskupem obnovené Jednoty. Ze suchdolských emigrantů, kteří museli kvůli své víře utéct před tvrdou rekatolizací na Moravě, opustilo na 65 rodin Evropu a zamířilo převážně do Severní Ameriky. Vzešlo z nich 61 misionářů. Z Kravařska působilo na všech misijních stanicích JB více než 160 bratří a sester. Z oblasti Jeseníků, tedy z našeho okolí (hlavně z obcí Hoštálkovo, Holčovice a Jelení) dalších 30.

Letošní konference připomněla výročí 26 jubilejních Moravanů, z nich 6 působilo v polárních oblastech, proto také bylo letošní téma konference nazváno: „**Moravští bratři v polárních oblastech**“. Asi nejvíce se mluvilo o Matouši Stachovi z Mankovic u Suchdolu n/Odrou, který působil v Grónsku. Žil v letech 1711 - 1787. Stachovi byli moravští Němci a s největší pravděpodobností

patřili jejich předkové ke skupině valdenských, kteří žili v 15. stol. v Braniborech v Nové Marce kolem Angermunde a Königsbergu. Tam ale byli katolickou církví pronásledováni pro své protestantské názory. Na pozvání Českých bratří jich přišlo v r. 1480 několik set na Moravu. Usadili se na Lanškrounsku a především na Fulnecku. Na Fulnecku se usídlili na panství pánů ze Žerotína a brzy se tam připojili k tamějšímu bratrskému sboru, jehož posledním správcem před Bílou horou byl Jan Amos Komenský. Rodina Matouše Stacha se rozrostla v Mankovicích. Žili tam téměř půl století v klidu, ale potom Evropou začala otrásat třicetiletá válka. Na Moravě se začala nevybíravým způsobem prosazovat tvrdá rekatolizace - potlačování jakýchkoli snah o svobodu vyznání kromě katolické zbožnosti. V nejnebezpečnějších letech hledali někteří Stachové útočiště také na panství bratrského šlechtice Skrbenského ve Slezsku (hrobka jeho rodiny se dodnes nachází v kryté pod malou kapličkou v Hošťálkovech u Krnova). Někteří tam zůstali, jiní se vrátili domů na Fulnecko. Před deseti lety se pokusil Josef Gebauer z Církve bratrské v Opavě vypátrat osudy nejznámějšího ze Stachů (v té době žilo v Mankovicích mnoho rodin stejného jména), Christiana Stacha, otce misionáře Matouše Stacha. Díky tomu víme, že misionářské dílo Matouše vyrostlo na mučednických základech jeho otce a strýce, kteří byli po útěku svých synů Matouše a jeho bratrance Christiana v r. 1728 vězněni a v r. 1729 dokonce natahováni na skřípec v městě Odry, na jehož následky potom brzy umírají. Ani Matouš s Christianem však neměli jednoduchý život. Po svém útěku do saského Herrnhutu se musí učit těžce vydělávat na živobytí nezvyklou a pro muže nepopulární prací - předemím vlny. Postupně byli po nezbytné zkušební době přijati za řádné členy Jednoty bratrské. Jejich osudy se poté po mnohém hledání spojují s misíí v Grónsku. Přes německá města Halle a Rendsburg se dostávají do Eckernfolde, kde si

našli loď jedoucí do Dánska do Kodaně. Dánsko už tehdy bylo protestantskou zemí a jako jediné mělo v Grónsku také jednoho misionáře, jakéhosi pastora Egede. Bratrancům Stachovým bylo v Herrnhutu doporučeno se s ním spojit.

Do Kodaně ale dorazili v době, kdy obchodní spol., která udržovala spojení s Grónskem, začala uvažovat o zrušení všech svých cest. Nakonec se ale do Grónska dostali, a to dokonce královskou lodí a se samotným doporučením dánského krále. Jak už to ale bývá, překážky přicházejí nejčastěji odtud, kde je vůbec nečekáme. Pastor Egede nové misionáře vůbec nevídal s otevřenou náručí, dokonce jim ani nedovolil u něj přenocovat. Teprve později se po mnoha letech společné práce spřátelili. Nicméně Matouš a Christian byli dopředu připraveni na nesnadné podmínky a dokonce si sebou přivezli i dřevo na stavbu domu, kterého je v Grónsku velký nedostatek. Misionáři se v Grónsku setkali s problémy, na které je nemohl nikdo dopředu připravit. Nejenom že si neuměli zpočátku opatřit dostatek jídla, ale problémem byl i velice těžký a nesrozumitelný hrdelní jazyk grónských obyvatel, kteří navíc celá léta nejevili o evangelium ani trochu zájem.

obálka knihy o misionář
Matouši Stachovi

Dlouhé zimy, nedostatek jídla a nedorozumění s domorodci, se časem odrazily i na vztazích mezi jednotlivými misionáři. Těžkou újmou doznalo i manželství Matouše Stacha, kterého opustila jeho žena. Po mnoha letech se však k němu po jeho návratu z Grónska opět vrátila a dokonce s ním odjela na další misií do Ameriky. Postupně se pěti misionářům podařilo po mnoha strastech a utrpeních vybudovat v Grónsku několik misijních stanic (Nový Herrnhut, Lichtenfels a Lichtenau), a tím položili základy grónské misie. O všech podrobnostech není možné se kvůli nedostatku místa zmiňovat. Známa česká evangelická historička Edita Štěrliková však při příležitosti této konference vydala v tomto roce zajímavou knihu: „Matouš Stach - moravský misionář v Grónsku“. Vyšla v nakladatelství Samuel, Praha. V souvislosti s tímto misionářem je určitě důležité zmínit ještě jednoho z pěti spolupracovníků a misionářů Matouše Stacha, a tím byl Johann Beck (1706 - 1777), jehož předkové pocházeli z Hošťálkov a žil v obci Kreuzenberg (dnes Golušovice) nedaleko Hlubčic, kde pracoval jako panský kočí. Po svém upřímném obrácení se však pro svou víru dostal do vězení, ze kterého se mu podařilo za dramatických okolností uprchnout (honili je jezdcí na koních se psy) a v květnu r. 1732 se dostal do Herrnhutu. Odtud byl o dva roky později poslán do Grónska, kde pak sloužil až do své smrti. Když Matouš Stach opouštěl Grónsko, čítal bratrský sbor v grónském Novém Herrnhutu na 530 a sbor v Lichtenfelsu na 330 členů.

Lesní kostel uprostřed „Pekla“ 400 let od narození Martina Schneidera (1612-73)

Na letošní konferenci Moravianu byl také otevřen lesní kostel na památku Martina Schneidera. Daniel Řičan, ředitel Muzea Moravských bratří, o důvodech, které vedly k jeho zřízení, napsal: Inspirovala nás publikace o lesních kostelích na Těšinsku od ing. Michala Pilcha z Ustroně, kde čtenářům představil všechna známá místa, kde se

scházeli tajní evangelíci za dob pronásledování.

Letošní výročí Martina Schneidera nás vybídlo k tomu, abychom připomenuli i jeho obětavou činnost na Suchdolsku, která přiměla Komenského, aby r. 1661 pro místní členy Jednoty vydal v Amsterodamu katechismus. Všechny tyto okolnosti vedly později k obnovení Jednoty bratrské a jejímu ohromnému misijnímu dílu. Po shromáždění všech známých informací jsme situovali památník do rokle Peklo za Suchdolem.

Podářilo se nám opatřit krásný kámen pro toto sakrální místo, které bude ony události připomínat. Leží jen asi 100m od rozcestí, kde se loučilo 5 prvních exulantů se Suchdolem večer 1.5.1724.

Kromě různých přednášek a jiných aktivit bylo možné na konferenci také shlédnout expozici Daniele Freitingera - Grónsko ve fotografiích a expozici rytin na biblická témata Gustava Doré.

připravil a informace vyhledal R. Rosický

Moje neděle

To už je ráno? Říkala jsem si, když jsem otevřela oči. A skutečně, za okny na mě vykukovalo sluníčko a svým jasným světlem mě zvalo do nového dne. Mám ráda slunečné dny a teď v podzimních a zimních časech obzvlášť, i když musím přiznat, že ne vždy mě dokáží přinutit vyrazit ven. No, ale dnes doma sedět nebudeš, že ne? - znělo mi v nitru, a tak jsem se vydala vstříc tomu, co bylo přede mnou.

A protože byla neděle, má kolečka zamířila ke kostelu, kam čas od času chodívám. Pravda, někteří by podotkli, že by se mělo chodit pravidelně a nejen občas, nebo když se mi to zrovna hodí, každý z nás to ale může cítit jinak. Když jsem ten den později o tom přemýšlela, byla jsem ráda, že jsem tak učinila, protože jsem si znovu a znovu uvědomila to, co je pro mě nejpodstatnější. Chcete vědět, co to je? Tak poslouchejte.

Sotva jsem se ocitla před kostelem, netrvalo dlouho a bratr kazatel hned přistavil lyžiny, abych se mohla dostat dovnitř. Hned u vchodu mě vítalo pár sester. Po delší době jsem se mohla vidět i s kamarádkou, s kterou bývám většinou v létě, protože je odjinud. Další radostí pro mě bylo to, když jsem se ptala bratra Milana, zda s ním můžu sedět, neváhal ani vteřinu a řekl: „No jasně, tvé místo je zde pevně dáno.“ Také rozhovor s ním byl pro mě přínosem. V písničkách, které byly

zpívány, zazněla slova, která mě povzbuzovala. A když bratr kazatel začal kázání slovy, že nás dnes vezme do nemocnice, málem jsem údivem vykřikla, protože já tam za pár dnů také přibudu, a tak jsem poslouchala, co má pro mě na uklidněnou. Krásným zážitkem bylo i to, když jsem si chtěla při odchodu koupit knížku. Neměla jsem drobné, a tak jsem poprosila sestru Tamaru, zda mi nemůže rozměnit. Ta hned zareagovala, že byla ráno v obchodě a drobné byly na světě. Trošku ji trápilo, že byla v obchodě v neděli, tak jsem si zavtipkovala, že určitě kvůli mně.

A tím se dostávám k tomu, proč vlastně o tom píšu. Má radost spočívá v tom, že i když jsou mé návštěvy kostela méně časté a lidi z něj vídám málo, tak přesto vím, že mě mezi sebe vždy přijmou, že tady jsou, ať už potřebují povzbudit, nebo i rozměnit ☺, prostě mi mezi sebou drží místo a já můžu čerpat ze všeho, co se kolem mě odehrává. Stačí jen otevřít své srdce a vnímat. Jsem za to Bohu vděčná, že ty mé neděle takto fungují, že je mám, i kdyby byla jedna jediná. Přeji vám všem, ať si také dokážete z nedělí odnášet to, co zrovna potřebujete a nezapomínejme, že my sami jsme pro druhé darem, třeba už jen tím teplým stiskem ruky nebo úsměvem, který tolik mnohdy napoví - ano, rád tě vidím a byl bych tu dnes rád pro tebe.

Martina Popková

Jsme všichni stejní

Jednou, při společném obědě, jsme se s jedním bratrem ze sboru bavili o tom, že jeden náš známý něco dost nezvládl, nezachoval se tak, jak by měl a my z toho byli trochu zaskočení, protože bychom to od něj nečekali. Po chvíli už z toho byl rozhovor o tom, že každý z nás může v určité situaci podlehnout, ať už máme sebevětší víru či sebelepší charakter. Už nevím přesně, v čem bylo ono konkrétní nezvládnutí, které jsme probírali a ani to nyní není důležité, ale nějak jsme se dostali k otázce, jak bychom se v takové nebo podobné situaci zachovali my, nebo jak by se v té chvíli zachoval jiný křesťan. Když jsme si tuto otázku položili navzájem, byl to docela zajímavý okamžik sebezkoumání a jistě tušíte, co jsme si odpověděli. Nakonec to došlo tak daleko, že jsme uvažovali, jestli bychom našli v našem sboru někoho, kdo by v žádném případě do podobného problému nespadol a obstál by s čistým štítem, jestli bychom za někoho, jak se říká, dali ruku do ohně.

Nebudu nyní nikoho jmenovat a dál popisovat, k čemu jsme dospěli, ostatně každý z nás by mohl v tomto povídání pokračovat s tím, že nikdo si nemůžeme být jisti ani svou vírou, a už vůbec ne silou svého charakteru, protože nejsnadněji klopýtáme právě v okamžiku, když se cítíme velice pevní a silní. Na každého z nás občas číhá nějaké pokušení nebo zkouška, se kterou je třeba se poprat. A kdo může říci, jak to zvládne?

Ač jsou kolem mě lidé, za které bych, snad vždy jen obrazně, dal ruku do ohně, tak to, co mě na této úvaze spíše zaujalo je, že jsme všichni stejní. Můžeme mluvit všelijak, můžeme být upovídání, tišší, sebejistí, suverénní, ale až nastalá situace a potřeba se rozhodnout, jak se zachovat v ten důležitý okamžik, nás prověří. A nikdo z nás dopředu nemůže říci, že svodům a nástrahám nikdy nepodlehne.

Proto je spíše potřeba modlit se za každého, kdo něco nezvládne zrovna nejlépe a důvěřovat si navzájem. Spoléhat na Boha

a počítat s Boží ochranou, důvěřovat vedení Ducha, který nám napoví, kdybychom snad váhali. Jsme sbor nedokonalých lidí a není hanbou ani slabostí podlehnout, pokud zůstaneme k Bohu upřímní a činíme ze svých pochybení pokání. Mějme to na paměti, když se to někomu z nás stane.

Nechť je náš sbor naplněn důvěrou k Bohu a také k sobě navzájem.

*Úvodní slovo br. Petra Malíka
přečtené při bohoslužbách 11. 11. 2012*

Pozvánka na akci

Psychotronika - co dává a co bere?

Zajímají Vás duchovní otázky a chtěli byste se na jasnovidectví, léčitelství či proutkaření podívat z jiného pohledu, než jste zvyklí?

MARTIN ŠEVČÍK

bývalý psychotronik, se bude sdílet o svých bohatých zkušenostech a dá nám nahlédnout „za oponu neviditelného“

Po přednášce bude dán prostor pro diskuzi.

V sobotu **8. prosince 2012** od 17 hodin

Spolkový dům u Synagogy,
Soukenická 6

Pořádá Církev adventistů
sedmého dne

Vstup zdarma

Mobil - film, který musíte vidět

Vznikl unikátní křesťanský film, který nemá v české televizní a filmové tvorbě obdoby.

MOBIL, nezávislý hudební film, je dílem tvůrčí skupiny KŘEČ, v těsném propojení se sdružením Telepace a několika nadšených dobrovolníků. Vznikal v poloprofesionálním prostředí. Vedle sebe spolupracovali profesionálové i ryzí amatéři. Nedávno, 16. listopadu 2012, proběhla v Ostravě v kině Vesmír slavnostní premiéra tohoto snímku. Na tomto filmu spolupracoval i člen našeho sboru Pavel Malík, který byl osloven, aby k filmu připravil hudbu.

Mobil je hudební středometrážní film ze současnosti. Pojednává o tom, čemu všemu jsme schopni uvěřit a jakou cenu za to zaplatit. Ano, je to tak trochu pohádka. Ale v některých rysech se může až nápadně podobat dnešní realitě.

Jste ochotni uvěřit tomu, že jste vyhráli v soutěži, do které jste se nepřihlásili? Vezmete si úvěr na dovolenou, který začnete splácet až po jejím skončení? Co na tom, že ji přeplatíte? A jakou cenu jsme s to zaplatit za pohodlnější život? Přátelství? Rovnou páteř? Slevnění z morálních principů? A při tom se všichni tváříme, že je vše v pořádku. Reklamy, firmy, agenti nás oslovují ve jménu našeho dobra. Vždyť si přece zasloužíme to nejlepší! Uděláme radost svým blízkým! Pro pravděpodobně defektní dítě bude lepší, když

se nenarodí. A mohli bychom pokračovat dál a dál. Napadlo vás někdy, proč tomu tak je? Co za tím vším věží? A nebo spíše kdo? Odpověď možná naleznete v tomto smíčku.

*Převzato a upraveno z
<http://mobil.krec.tv/o-filmu>*

Film můžete shlédnout 26.12. ve 20 hod. a nebo v repríze 27.12. v 15 hod. na TV NOE.

Jsem Bohu velice vděčný, že mě povolal do tak nádherné služby. Být „oslavovatelem a chváličem“ Boží velikosti je mým naplněním a můj život tímto získává smysl. Projekt TV Noe a TELEPACE s názvem „MOBIL“ je mým dosaženým vrcholem.

Před dvěma lety jsem byl požádán o spolupráci na filmu režisérem, panem Strakošem, který mě poprosil o napsání hudby k jejich připravovanému filmu Mobil. Tvrdil, že si nás vyhlédl pomocí internetové prezentace, ale pro mne je to jednoznačně Boží práce. Sdělil mi, že se jedná o filmový muzikál, takže bylo potřeba napsat asi deset skladeb, což odpovídalo 30-40 minutám filmové stopáže (celý film má nyní 55 minut). Během těch dvou let se z nás stal jednotný tvůrčí tým. Scénář byl výborně napsaný, takže práce šla pěkně od ruky. Zprvu to měl být projekt s nejasným určením, ale postupem času z něj TV Noe udělala svůj pilotní projekt. Posledního půl roku byla práce na filmu nejintenzivnější a díky mému kamarádovi Jakobovi Řičanovi jsme vše zdárně zvládli.

Při samotném nahrávání nám pomáhali: Jakub Dominik ze skupiny Kryštof (bicí), Veronika Vrublová (zpěv), Ivan Červenka (zvuk), Marek Vítámvás (bicí), Romana Kročilová (zpěv) a další. Nejvíce práce bylo na mně a na Jakobovi Řičanovi, kterému chci speciálně poděkovat.

K Bohu ať nyní putuje veškerá sláva a film, který obsahuje i slova evangelizace, ať si hledá cestu do každého srdce.

To si nejvíc přeji

Pavel Malík

Na kolotoči se zpěvníky

Že služba sboru, v tomto případě menší výpomoc, může být i docela legrace a příjemně strávený čas, jsme se mohli někteří přesvědčit, když jsme přijali nabídku pomoci na faře při kompletaci nových zpěvníků s chválami. Nikdo nevěděl, jak to vlastně bude vypadat v praxi, a tak jsme po příchodu okukovali, do čeho a jak se vlastně pustit. Vše bylo připraveno, skoro všude ležely seřazeny hromádky s očíslovanými listy zpěvníků, jen vysvětlit postup a začít.

Co pak následovalo, vypadalo tak nějak jako kolotoč či běhání kolem stolu, klavíru a skříňky, protože listy zpěvníků byly uspořádány postupně v řadách všude tam, kam se daly položit. V začátku to ještě šlo, když jsme takto kolem stolu obíhali dva nebo tři, nakonec ale dorazilo pomáhat kolem deseti lidí, a tak bylo někdy docela srandovní, když jsme se snažili v malém prostoru proplétat, vyhýbat se, couvat a natahovat se a ještě při tom nezapomenout, která že to stránka měla být přidána jako další. Došlo i na střídání, protože nás na malý pokoj bylo opravdu moc a snad by šlo i o život ☺. Ono střídání mělo ale za následek to, že jsme si při tom čekání na výměnu začali povídat, a tak jsme se předháněli s různými zážitky a zkušenostmi ze života, zaměstnání, školních let a i dětství, každý přidal to své. Náladu příjemňoval čaj a sušenky a dobrá nálada otevírala srdce. Dozvěděli jsme se o sobě nové a i zvláštní věci, stali jsme se opět o kousíček bližší.

Práce se nakonec udělalo ještě více, než se očekávalo a pro nás všechny to byly nečekaně příjemně strávené chvíle. Kdo tam byl, ten to ví, kdo nevěří, může to zkusit příště ☺. Pokud jde o mě, příště se hlásím zase.

Petr Malík

Poezie

Chtěl bych se zeptat

*Když noc se
proměnila v den
a vesmírem se píseň rozezněla
a jako na vyprahlou zem
se shůry snesla slova archanděla,
chtěl bych se zeptat pastýřů na stráni,
těch tichých svědků
Boží slávy,
zda jejich oči snesly nebes záři,
zda srdce nehtrozilo puknout
strachem i radostí, že spatří
světa Spasitele.
Chtěl bych se zeptat
pastýřů na stráni,
na Božské dítě do plen zabalené,
na matku plnou milosti a krásy,
když vraceli se nazpět ke svým stádům,
když jejich ústa strachem uzavřená
propukla v jásot.
Do jejich tváří v duchu hledím
a čtu v nich slova Vánoc věčných:
všem narodil se
Kristus Pán.*

Pavel Smetana

Ze sbírky básní Variace na jediné téma

Jaká bude letos zima?

Indiáni se přijdou za šamanem zeptat, jestli bude tuhá zima. Šaman rozhodí kamínky, podívá se na ně a řekne:

„Nevím, Velký Manitou mlčí. Ale pro jistotu štípejte dříví.“

Tak indiáni odejdou, štípají dříví, ale za týden se přijdou zeptat znova. Šaman tedy zase rozhodí kamínky a povídá:

„Nevím, Velký Manitou stále mlčí. Ale pro jistotu štípejte dříví.“

Indiáni zase odejdou a štípají dříví, ale šamanovi už je to blbý, a tak se jde zeptat na meteorologickou stanici, jaká ta zima bude. A tam mu odpoví:

„My nevíme, ale asi pořádně tuhá. Indiáni už čtrnáct dní štípají dříví.“

Narozeniny ve sboru

Milí bratři a sestry, opět je tu poslední měsíc v roce, na který se vždy nejvíce těší děti, neboť v něm slavíme Vánoce. Všichni jsme napjatí, zda to i letos zvládneme na „jedničku“, zda na nic nezapomeneme v přípravách na vánoční hostinu, a to od nákupů dárků přes úklid, pečení, až po krásně prostřený štědrovečerní stůl!

Tyto přípravy jsou asi v každé domácnosti stejné, ale jsou i jiné, například přípravy na vánoční program při slavnostních bohoslužbách, na dětskou slavnost, půlnoční apod., které většinou mají na starosti stejní lidé ve sboru. A tak bych vás ostatní ráda požádala o modlitební zaštitění pro tuto službu, aby se mohla stát požehnáním pro nás

všechny a následně povzbuzením do další práce na vinici Páně! Zároveň bych chtěla popřát oslaveněm, kteří budou v prvních třech měsících nového roku slavit své narozeniny, aby je Pán Bůh chránil od zlého, dával jim zdraví a hojnost ve všem, čeho potřebují a aby jim byl milostiv! Pro nás ostatní do nového roku slovo z Písma - Fil. 1,9-11:

„A za to se modlím, aby se vaše láska ještě víc a více rozhojňovala a s ní i poznání a hluboká vnímavost; abyste rozpoznali, na čem záleží, a byli ryzí a bezúhonní pro den Kristův, plní ovoce spravedlnosti, které z moci Ježíše Krista roste k slávě a chvále Boží.“

Leden: Čepová Marie
Hazan Zuzana
Murtingerová Anna
Odstrčilová Zdenka

Švéda Jiří
Tyleček Karel
Bolková Anežka
Galdová Lenka - Třemešná

Sedláček Jaroslav
Vašíř Vladimír
Zmrzlík Daniel

Únor: Bajtková Marie
Butora Vladimír
Dolek Josef
Kielar Jan
Kroupová Anna
Labajová Helena - Heřmanovice
Lukášová Ludmila
Marek Daniel

Ničmanová Veronika
Pecháček Zbyšek - Třemešná
Vyroubalová Denisa
Stejskalová (Marková) Hana - Šternberk
Šrajbr Rudolf
Rollerová Rostislava - Město Albrechtice
Tyleček Viktor

Březen: Nálepová Milada
Ničmanová Hana
Svítil Erik
Švédová Jana
Velíšková Eva
Lukáš Rostislav
Lukášová Soňa
Lukáš Patrik
Malík Petr
Andělová Milada - Lichnov
Horák Lubomír - Zátor
Ničmanová Antonie - Krasov
Šrámková Jana - Třemešná

připravila R. Sedláčková

Rozhovor s ...

S blížícími se vánočními svátky je tady čas nakupování, pečení a gruntování. Zeptám se, jak se na tyto shony těší některé naše sestry.

1) Jak se těšíte na předvánoční gruntování, mytí oken, úklid špajzu, drhnutí kobereců?

Mirka: Nikdy jsem nebyla otrokem své domácnosti. Na velký úklid musím mít náladu a čas. Většinou to řeším až tak týden před svátky a jen to, co stíhnu. Vůně čistoty, cukroví a jehličí ke svátkům patří.

Jana: Moje tchyně vždycky říkala, že se má gruntovat na jaře, kdy je už teplo a může se leccos udělat venku. Uklízím průběžně přes celý rok, ale je fakt, že je důvod si trochu lépe uklidit, protože jinak se k tomu nepřinutím. I když vánoce nejsou ani o úklidu, ani o pečení a ani o dárcích.

Eva: S přibývajícím věkem je můj elán do vánočního gruntování rok od roku menší, snažím se ale mít domov, který obývám, uklizen. Za důležitý úklid považuji umytá okna a dveře, koberce vyčištěné a naleštěný nábytek.

2) Vánoce jsou taky nákupy dárků, nějakých dobrůtek a kapra. Jak je to u vás?

Mirka: Nákup dárků jsem měla ráda, když byly děti a vnoučata malé. Nyní nakoupím pár praktických drobností a přispěji spíš finančně na větší dárek. Pokud ovšem někde uvidím něco vtipného, nebo jak říkají mladí „úleťáckého“ a nestojí to moc peněz, neodolám. Předvánoční shon v supermarketech ale ráda nemám. Dobrůtky moc nekupuji, spíš ovoce. A na kapra chodím střídavě k některé ze svých dcer.

Jana: Nakupování dárků mě baví, ráda je dávám a mám radost z toho, že můžu někomu nějaký dárek dát.

Eva: Nákup dárků provádím průběžně - čtvrtletně.

3) Plánujete pečení cukroví nebo vánočky?

Mirka: Za mlada jsem pekla několik druhů, ale v současné době jen něco málo pro vůni. Někde pečou babičky pro celou rodinu, u nás je to naopak. Cukroví dostávám, a to je pro

mou nadváhu až dost. Výbornou vánočku pekla moje maminka, ale já kupuji malou u pekaře.

Jana: Už od dětství mě bavilo péct cukroví, to jsme s mojí sestrou a bratrem zůstali doma, aniž bychom to řekli rodičům a pekli jsme cukroví. Letos již 3. rok pečeme s kamarádkou, a to je zábavnější. Pokud mám čas a chuť před Vánoce, tak tu vánočku taky upěču.

Eva: Pečení cukroví a vánočky dělám ráda, nečiní mi potíže.

4) Můžete nám říci něco o této předvánoční době tak před 30ti lety?

Mirka: Před třiceti lety jsem ještě pracovala, příprava na svátky byla pro mně tedy hektičtější. Nebylo tolik zboží a obchodů, takže se nakupovalo daleko méně. Prožívat advent v kostele, to se tehdy „nenosilo“. Jsem ve věku, kdy mohu vzpomínat i na delší čas než třicet let. Raději vzpomínám na dobu, kdy byly moje děti malé a dobu, kdy jsem byla malá já. Vánoce skromné, z dnešního hlediska mnohem chudší, ale pěkné a pozhnané.

Jana: Neexistovaly žádné supermarkety ani některé šílené reklamy a myslím, že to bylo trochu klidnější. V tu dobu jsme ještě byli s dětmi. Tehdy v krnovském sboru byla vánoční besídka na Štědrý den odpoledne, takže už jsme si uvědomovali tu radostnou zprávu a pravé poselství Vánoc.

5) Poslední otázka; který úklid je pro vás osobně důležitý?

Mirka: Úklid duše!

Jana: Určitě ne ten, na který se, Miluško, ptáš v 1. otázce. My bychom si měli především vygruntovat naše nitro a odtud vymést všechnu špínu, lakotu, závist, nenávisť apod.

Eva: Byla jsem vedena od dětství k tomu, aby kromě úklidu domácnosti byl na Vánoce učiněn důkladný úklid duše, vyznání hříchu a prosba za jejich odpuštění.

Děkují za rozhovor.

Mirku Šimarovou, Janu Strádalovou a Evu Veliškovou zpovídala M. Čičmanová.

Vánoční nákupy

Něco o vánočních nákupech.

Vánoční nákupy by se daly rozdělit na dvě nutnosti. Ta první část je radostná. Chci koupit dárek pro někoho blízkého a tím jej potěšit, ne-li překvapit. Tomu ovšem předchází nenápadné vyzvídání, ořukávání a vypořádávání, aby to opravdu bylo to pravé ořechové. Pak už jsem spokojená! Ta druhá nutnost je nakoupení stravy pro celou rodinu. Nezapomenout na pejska a kočičku. Nějakým těm frontám a tlačenicím se asi nevyhneme, neboť nakoupit si potřebuje každý. Koupěčtivý lid zvláště o svátcích dá na reklamu, letáky (plné schránky). A různé akce. Taký novinky na vánočním trhu. Je zde ještě

internetový obchod - ten je jen stroj na tržby, vůbec s vámi nekomunikuje, ale je nejlevnější.

Tak nám všem přeji - obrňte se před nákupy trpělivostí a poděkujeme našemu Pánu, že šel i do nákupů s námi! A určitě místo stresů prožijeme radost. Třeba si s kolegou podáme ruce, prohodíme pár slov. Nebo babičce stojící bezradně u váhy se zeleninou pomůžeme najít a zvážít petržel. Nebo paní prodavače popřejeme pěkné svátky. Taky zajdu za mýma holkama do Kaufu prohodit pár slov a povzbudit. I toto je o nákupech. Přeji vám všem krásné Vánoce.

Miluše Čičmanová

Koncert Slávka Klecandra

Neděle 21. října byla v našem kostele příležitostí nejen k mládežnickým bohoslužbám, na kterých vystoupila skupina Angles, ale odpoledne proběhl také koncert známého frontmana hudební skupiny OBOROH Slávka Klecandra. Účast na koncertě nebyla velká, ale ti kdo přišli,

nelitovali. Slávek nás okouznil svým kytarovým uměním i zpěvem. Při koncertě střídal asi 5 kytar s různě zabarveným zvukem. Troufl si i na takové písničky, jako je např. známá písnička Hallelujah od Leonarda Cohena. Hlavní náplní jeho repertoáru však stále zůstávají biblí. žalmy a myslím, že vždy s originalitou jemu vlastní. Dobře se pamatovala i Karáskova písnička Karmel anebo Getsemane od Romana Dostála. Slávkova hudba je asi svou originalitou srozumitelná jen určitému okruhu posluchačů, její obsah je ale hluboký a kdo si jej oblíbí, nenechá si jeho vystoupení uniknout. Ještě tuto neděli hraje v Moravskoslezském kraji ve Frýdku-Místku v 19.00 hod v kostele sv. Jana Křtitele.

R. Rosický

Koncert skupiny Harmonic brass z Mnichova

Poté, co v krnovském evangelickém kostele vystoupil dne 2. října letošního roku níže zmíněný kvintet německých hudebníků, požádali jsme bratra Horsta Kallera - organizátora těchto koncertů o zhodnocení zhruba roční přípravy i samotného průběhu koncertů.

HARMONIC-BRASS-MÜNCHEN

V březnu 2011 jsem zažil nádherný koncert tohoto dechového kvinteta v evangelickém kostele v Günzburgu v Bavorsku. Událo se to ve stejném kostele, kde jsem byl v r. 1954 konfirmován. Po koncertě jsem hráči na lesní roh vyjádřil své nadšení a skupinu jsem pozval do svého rodného Krnova, protože jsem měl v úmyslu je sem přitáhnout. Ještě jsme nebyli v Česku, když mi Harmonic Brass sdělil, že si pro Českou republiku zarezervovali termín od 1. do 7. 10. 2012. Zároveň nechali na mně, abych řadu koncertů v tomto termínu naplánoval a zorganizoval.

Měl jsem jen 8 měsíců na to, abych vše naplánoval a zorganizoval, aby se mohlo uskutečnit celkem 6 koncertů po sobě - tak, aby byl na každý večer zajištěn jeden. Mnoho dní v tomto období bylo naplněných osobními návštěvami, rozhovory, emaily atd. Ano - starosti s přípravou šňůry koncertů se promítaly i do některých mých nočních snů. A potom 1. října večer byli v Krnově v hotelu.

První, pro mě nejdůležitější, a také nejkrásnější koncert proběhl 2.10. v 19.00 hod. zde v Krnově; v kostele, kde jsem v r. 1940 byl pokřtěn. Kostel byl zhruba 300 lidmi zcela zaplněn. Zcela určitě byli všichni - mladí nahoře na kůru, dospělí a starší v hlavní lodi kostela - nadšení a unešení hudbou, která byla odměňována po každém hudebním kusu dlouhým potleskem. A já jsem byl přešťasten. Hudba od J. S. Bacha, C. Orffa, G. Verdiho, Maurice Ravela a dalších skladatelů v podání tohoto dechového kvintetu byla dokonalým uměním. Také následující večer byl koncertní

sál v klášteře v Opavě zaplněn a veliké nadšení bylo jak na straně muzikantů, tak i posluchačů i u mě. Na koncert v polských Hlubčicích, který se konal ve velkém katolickém kostele, přijeli i někteří posluchači z Krnova a Opavy. Avšak - bohužel - bylo ve velkém katolickém kostele s kapacitou 2000 míst jen 130 posluchačů. A toto „bohužel“ pokračuje i v souvislosti s hodnocením dalších koncertů - v evangelickém kostele ve Frýdku-Místku, v Českém Těšíně i v Ostravě. V těchto městech reklama nefungovala tak, jak měla a počet posluchačů se pohyboval hluboko pod stovkou. Toto „bohužel“ se týká ale jenom mě jako organizátora, neboť pět hudebníků hrálo na každém koncertu s plným nasazením, nadšením a radostí, takže i já jsem byl po týdnu plném koncertů naplněn radostí.

Ovšem do dalšího případného organizování řady koncertů bych se už i kvůli svému věku pro příště nepouštěl. Přece jenom mě to stálo docela dost síly i nervů.

Díky všem, kteří se mnou spolupracovali a díky našemu Pánu Bohu, který dal k tomu své pozhánání.

Horst Kaller, diakon v.v.

Farář se ptá muže

„Jste věřící?“

„Ne, jsem ateista.“

„Opravdu?“

„Jako že Bůh je nade mnou!“

Malý chlapec pozoroval svého otce faráře, jak píše kázání.

„Jak víš, co máš napsat?“

optal se.

„No, Bůh mi to říká.“

„Aha. A proč Mu v tom pořád škrtáš?“

Ostravské Listopadání 2012

Listí, jak je této akci přezdíváno, začalo společnou mládeží v sále Třanovského, kterou měl Martin Koutecký připravenou ve formě videoklipů křesťanské hudby a jejich prokládání svými vlastními myšlenkami. Nejprve ale byly seznamovací hry, i když se většina už známe. Po mládeži následovala čajovna, která trvala přibližně do 23 hodin. Poté byl volný čas nebo spání v již zmiňovaném Třanovském sále. V sobotu ráno byl nácvik na nedělní bohoslužby pod vedením Ladislava Moravetze. Zpěváků i hudebníků bylo dostatečně, takže se mohly vyskytnout mimo jiné i druhé hlasy a druhé, třetí i čtvrté housle. Vše podpořily příčné flétny a saxofon v doprovodu trubek.

Po obědě začal první koncert, koncert Ladislava Moravetze na varhany, „Varhany – tradičně i netradičně“. Byla to velice zajímavá zkušenost, a proto chci všem podobný koncert Ladislava Moravetze doporučit.

Druhý koncert začínal kolem 15:30 hod. Skupina Moby Dick, ačkoliv je to pouze tříčlenná kapela, bavila všechny posluchače svou punkovou hudbou.

Po Moby Dicku následovali Michal a Petra Bauerovi, kteří hráli pouze ve dvou, ale s využitím „cyklení hudby“ (pozn: takové to jak se to naživo nahraje a pak se to pouští furt dokola) bylo slyšet někdy i 4 hlasy.

Závěrečný koncert měla Simona Martausová s kapelou Kebab band. Simona je mladá písničkářka ze Slovenska s velice aktuálními a zároveň vtipnými texty a hudbou, která je velice chytlavá.

Po všech koncertech následoval nealkoholický Pub v místnosti, kde mívá ostravská mládež setkávání. Vše bylo zakončeno nedělními bohoslužbami.

Já sám jsem byl na Listí poprvé, takže nemohu srovnávat s předcházejícími ročníky, ale i tak je mé hodnocení velice kladné. Všem mládežníkům, kteří tam nebyli, tuto akci vřele doporučuji.

Daniel Zmrzlík

Pobyt v Třemešné

V pátek 16. a sobotu 17. listopadu se uskutečnil pobyt pro konfirmandy a starší děti z nedělký. Sjeli jsme se v pátek do volnočasového centra pro mládež (býv. katolická fara) v Třemešné. Po ubytování jsme se hned pustili do večere, kterou připravil Norbert a potom jsme se sešli k duch. programu, který byl na téma Mt 5;14-16 - „Vy jste světlo světa“. Na to jsme navázali vyráběním adventních gelových svíček, které se nám moc povedly. Děti si donesly skleničky a pak si do nich každý sám naskládal např. mušličky nebo voňavé koření, kamínky, lesklé hvězdičky a doprostřed malý knot. Potom jsme na plynovém vařiči rozežhali předem připravený barevný gel a tím jsme skleničky naplnili. Budou nám připomínat, že každý z nás máme být uprostřed tohoto světa světlem, které ale potřebuje i náplň (Boží lásku) a knot - modlitbu, jako kontakt s Bohem, ze kterého čerpáme, aby naše víra mohla opravdu hořet. Večer jsme si ještě zahráli několik her a po dlouhém povídání (které nesmí na žádné správné víkendovce chybět) se šlo do hajan.

Sobotní program začal po snídani v 8.30 ranním duch. programem na téma 1 Kor 12; 27-31 - „Tělo Kristovo“. Povíдали jsme si o církvi, jejím významu a konkrétním místě a službě, kterou tam pro každého z nás Pán Bůh má. Potom za námi přijela Martička

Moskvvová, která pro nás na toto téma připravila krásnou hru s dvěma částmi - před a po obědě. Všichni se na chvíli stali staviteli chrámu, na který bylo nutné sehnat všechny potřebné stavební materiál. Velké obrázky kostelů, které při této hře děti namalovaly, jsou teď vystaveny v malém sále našeho kostela v Krnově. Po této velké hře jsme se ještě pobavili několika zábavnými hrami a pak už honem úklid a odjezd domů.

Chtěl bych moc poděkovat Elen Hlavsové, Janě Zmrzlikové, Denise Vyroubalové, Martě Moskvové a Norbertovi Gurtlerovi za pomoc s přípravou, programem a jídlem. Myslím, že spokojenost všech dětí byla nám všem dostatečnou odměnou. Celého pobytu se zúčastnilo 14 dětí a 6 dospělých.

R. Rosický

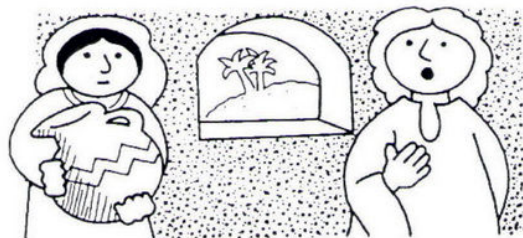

Dětská stránka

Sem zapiš své jméno.

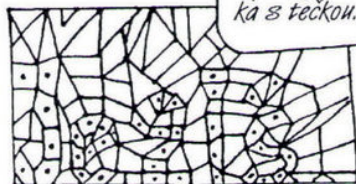
Asi před 2000 lety uslyšela jedna mladá žena jménem Marie, že bude mít miminko. Nebyl to ale doktor, kdo jí to řekl.

Přišel k ní anděl, kterého poslal Bůh. Řekl Marii: „Tvé dítě bude výjimečným dítětem. Bude to Boží Syn.“

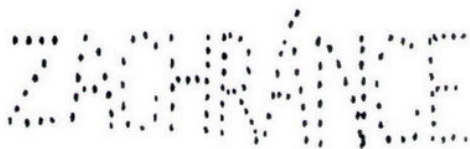
V **Lukáši 1, 31** najdeme jméno, které měla dát Marie svému dítěti.

Vymaluj políčka s tečkou.

Marie a Josef dali dítěti jméno Ježíš, tak jak jim to řekl anděl.

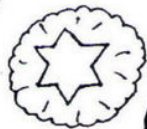
Když spojiš jednotlivé tečky, zjistíš, co znamená jméno Ježíš.

Ježíšovo jméno ukazuje na to, že Ježíš vysvobodí lidi z jejich hříchů. Promluv si s maminkou nebo s tatínkem o tom, co to znamená.

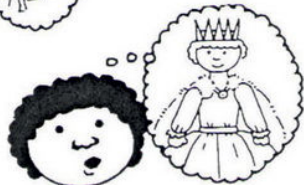
Viš o tom, že některá jména mají svůj význam?

Ester znamená „hvězda“.

Filip znamená „milovník koní“.

Sára znamená „princezna“.

Ondřej znamená „silný a statečný“.

Podívej se do slovníku jmen, jestli tvé jméno nemá nějaký význam. (A když nemá, nic si z toho nedělej. V každém případě není nikdo jako ty.)

Milý Bože, známe hodně lidí jménem. Děkuji ti, že ty znáš jméno každého člověka. Děkuji, že znáš i mé jméno.

Andělé chválili Boha za Ježíše.

Také ty můžeš Boha chválit.
Třeba tak, že zaspíváš písničku
o tom, jak velký je Bůh.

Pomocí zrcadla si
můžeš přecíst,
co andělé
zpívali.

AN NVĚS
NĚSOSVĚN
BONNI

Přečti si *Lukáše 2,8-14*, aby
ses dozvěděl, co pastýře tak
polekalo.

Je neobvyklé uslyšet právě takovým
způsobem, že se narodilo nějaké
dětátko. Ježíš byl však zvláštní dítě.
Byl vlastní syn Boha.

Uprostřed noci uslyšeli pastýři radostnou zprávu. Rozluštíte ji,
když začnete vlevo dole a podle čar postupujete od písmene
k písmenu. Řešení napište na prázdnou linku:

R T E P I N S L Á M D R L E N

→ D Á I M S E N P O A V P E I D

Českobratrská církev evangelická v Krnově

<u>Kazatel sboru:</u>	jáhen Radovan Rosický
<u>Adresa:</u>	Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109
<u>Číslo účtu sboru:</u>	1845328379 / 0800
<u>Úřední hodiny:</u>	čtvrtek 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.
<u>www stránky:</u>	http://krnov.evangnet.cz
<u>Na požádání:</u>	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování svatě večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory, příprava ke sňatku Svatby, křty a katechetické přípravy je zapotřebí dohodnout s kazatelem sboru v dostatečném předstihu!

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Pondělí	dle domluvy	každé 1. pondělí v měsíci ekumenické modliteb. setkání - v různých církvích
Úterý	18.00 h.	biblická hodina v kostele (mimo prázdniny)
Čtvrtek	dle domluvy	skupinky v jednotlivých rodinách
Pátek	18.00 h.	modlitební setkání v kostele
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže v nové klubovně Tensingu v areálu bývalé Karnoly na ul. Čsl. armády (mimo prázdniny)
Neděle	9.45 h.	bohoslužby

Pravidelná shromáždění v Krasově:

1. a 4. středa v měsíci	13.00 hod.	biblická hodina
3. neděle v měsíci	15.00 hod.	bohoslužby v krasovském evang. kostele
Biblické hodiny a v zimě i bohoslužby se konají u sestry Ničmanové v domě peč. služby.		

Pravidelná shromáždění v Branticích:

2. středa v měsíci	17.00 hod.	u Čeparových, Brantice č.p. 93
--------------------	------------	--------------------------------

Pravidelná shromáždění v Třemešné:

2. neděle v měsíci	8.00 hod.	bohoslužby (v katolickém kostele)
--------------------	-----------	-----------------------------------

Redakční rada:

Radovan Rosický, Bedřich Marek, Eva Roztomilá, Darina Balová, Miluše Čičmanová
technický redaktor - Petr Malík

Príspevky môžete predávať redakčnej rade, nechať je na faře, alebo, čož je pro nás nejlepší, posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz